

Prestiżowe

europejskie wyróżnienie

W dniu 28 września 2011 mgr Agnieszka Pietrus-Rajman otrzymała Europejski znak innowacyjności w dziedzinie nauczania i uczenia się języków obcych (ELL). Ten europejski certyfikat jakości jest wyróżnieniem za innowacyjne techniki kształcenia oraz osiągnięcia metodyczno-dydaktyczne i przyznawany jest w drodze konkursu za oryginalne i twórcze inicjatywy o wymiarze europejskim, wykorzystujące nowatorskie rozwiązania w dziedzinie nauczania i uczenia się języków.

Ceremonia wręczenia certyfikatu odbyła się w gmachu starej Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego i była częścią konferencji „Kompetencje językowe podstawą sukcesu zawodowego i społecznego w Europie”, zorganizowanej w ramach oficjalnego kalendarza polskiej prezydencji w Radzie UE. Laureatce nagrodę wręczyła Katarzyna Hall, minister Edukacji Narodowej i Rytis Martikonis, dyrektor generalny ds. tłumaczeń pisemnych przy Komisji Europejskiej.

Zdjęcia K. Kuczyk

Nagrodę Europejski znak innowacyjności wręczyła Agnieszce Pietrus-Rajman Katarzyna Hall, minister Edukacji Narodowej i Rytis Martikonis, dyrektor generalny ds. tłumaczeń pisemnych przy Komisji Europejskiej.

Rozmawiamy z Agnieszką Pietrus-Rajman

Otrzymała Pani Europejski znak innowacyjności w dziedzinie nauczania i uczenia się języków obcych (ELL). Proszę opowiedzieć jakie Pani projekty edukacyjne zostały dostrzeżone i przez kogo?

Europejski Znak Innowacyjności jest wyróżnieniem za innowacyjne techniki kształcenia oraz osiągnięcia metodyczno-dydaktyczne i przyznawany jest w drodze konkursu za oryginalne i twórcze inicjatywy o wymiarze europejskim, wykorzystujące nowatorskie rozwiązania w dziedzinie nauczania i uczenia się języków. Konkurs ELL ustanowiony został przez Komisję Europejską w 1998 roku.

W Polsce prowadzony jest od 2001 roku. Operatorem konkursu w Polsce jest Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji Agencja Narodowa programu *Uczenie się przez całe życie* na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej. Certyfikat został mi przyznany za przygotowanie i zrealizowanie unikatowych szkoleń niemieckojęzycznych w projekcie *Kuźnia Kadr 2*, czyli wzmocnienie potencjału rozwojowego Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu poprzez rozszerzenie oferty edukacyjnej i szkolenie kadry dydaktycznej.

W Pani dorobku są jeszcze inne projekty, jakie?

Tak, wcześniej uczestniczyłam w opracowaniu portalu

językowego LINGAUPORTA stymulującego naukę języków obcych na pograniczu polsko-niemiecko-czeskim, przygotowaniu interaktywnej multimedialnej gry edukacyjnej ABC-LINGUATOUR do nauki języka czeskiego, niemieckiego oraz polskiego jako języka obcego oraz w projekcie Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu kuźnią kadr menedżerskich dla opartej na wiedzy gospodarki.

Jakie nowe możliwości otwierają się przed Panią dzięki otrzymaniu tego europejskiego certyfikatu jakości?

Otrzymany certyfikat jest przede wszystkim potwierdzeniem twórczego charakteru stosowanych metod i materiałów edukacyjnych, ich europejskiego wymiaru, a w efekcie wzbogacenia dotychczasowych krajowych praktyk nauczania i uczenia się języków obcych. Zdobyte doświadczenie pozwala na unowocześnienie nauczania języków obcych na naszej uczelni, na poprawę jakości zajęć realizowanych w Studium Języków Obcych oraz realizację nowych przedsięwzięć w ramach projektów w naszym Uniwersytecie.

W jakie projekty jest teraz Pani zaangażowana?

Ogromnym wyzwaniem jest dla mnie obszar nauczania osób dorosłych i zagadnienia związane z uczeniem się przez całe życie, z kształceniem ustawicznym. Pytanie: „Jak uczyć (nie tylko języków), żeby nauczyć?” nie jest oczywiście nowe, ale znalezienie na nie odpowiedzi, skutecznej metody wydaje się być niezwykle intrygujące, zwłaszcza w kontekście stałych zmian, gospodarki opartej na wiedzy i najnowszych wyników badań nad procesem uczenia się. U podstaw kompetencji działania, adekwatnego do sytuacji zachowania (np. językowego) leży nie tylko wiedza, nabyte umiejętności, ale sama gotowość do realizacji interakcji i motywacja uczącego się. W kolejnych

projektach chciałabym skupić się właśnie na tym obszarze.

Czy ma Pani jakąś ulubioną nowatorską metodę nauczania języka obcego?

Mam kilka. Jedną z nich jest WebQuest – metoda oparta na teorii konstrukttywizmu, która jednocześnie umożliwia większe indywidualne zaangażowanie uczącego się w proces zdobywania wiedzy oraz pracę zespołową, rozwija twórcze myślenie problemowe i pozwala na wykorzystanie najnowszych technologii. Produktem finalnym może być plakat, praca pi-

semna, prezentacja multimedialna lub np. wystąpienie publiczne.

Proszę o Pani wizję. Jest Pani ministrem edukacji. Jakie wprowadziłaby Pani metody nauczania języków obcych, aby zachęcić młodzież do uczenia się języków z entuzjazmem?

Entuzjazm wynika głównie z motywacji, a tę stymulować można pośrednio stosując nowoczesne metody nauczania języków obcych. Oparłabym się na takich filarach jak aspekty praktyczne, autonomia uczącego się, interkulturowość, różnorodność, dynamika, systematyczność, powtarzanie, współpraca w grupie i ukierunkowanie na przyszłość. Koncentrowałabym się na umiejętnościach i działaniu. Nie zapomniałabym również o pracy nad kohezją komunikatu, o precyzji i skuteczności wypowiedzi.

Nasi Profesorowie w PAN

Profesor dr hab. inż. Małgorzata Gableta została członkiem Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN oraz Komitetu Nauk Organizacji i Zarządzania PAN w kadencji 2011-2014.

Profesorowie: **Andrzej Gospodarowicz, Krzysztof Jajuga i Leszek Patrzalek** zostali wybrani do Komitetu Nauk o Finansach Polskiej Akademii Nauk na kadencję 2011-2014.

Doktor hab. Romuald Jończy, prof. UE został mianowany członkiem Komitetu Badań nad Migracjami Polskiej Akademii Nauk. Na pierwszym posiedzeniu Komitetu został również wybrany na członka Prezydium Komitetu.

Doktor hab. Andrzej Graczyk, prof. UE został powołany do Komitetu Problemów Energetyki przy Wydziale Nauk Technicznych Polskiej Akademii Nauk na kadencję 2011-2014.

Prezydium Polskiej Akademii Nauk powołało **prof. dr. hab. inż. Stanisława Urbana** na członka Komitetu Ekonomii Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich przy Wydziale Nauk Humanistycznych i Społecznych PAN na kadencję 2011-2014. Profesor jest również członkiem prezydium Komitetu PAN.

Nominacje naukowe

Stanowisko profesora nadzwyczajnego uzyskał:

Dr hab. Robert Kowalak na Wydziale Zarządzania, Informatyki i Finansów w Katedrze Rachunku Kosztów i Rachunkowości Zarządczej

Stopień naukowy doktora habilitowanego nadano:

Dr. Krzysztofowi Chlebowskiemu

Dr Joannie Ejdyś

Dr. Witoldowi Kowalowi na podstawie monografii *Kontrola skuteczności marketingowej – problem zmienności interpretacji i pomiaru*

Dr Dagmarze Lewickiej

Dr Agnieszce Skowrońskiej na podstawie monografii *Rola polityki logistycznej państwa we wdrażaniu zrównoważonego rozwoju* oraz po wysłuchaniu wykładu habilitacyjnego nt. „Polityka gospodarcza – rozbieżności pomiędzy nauką a praktyką” (stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia)

Dr Elżbiecie Sobczak na podstawie monografii *Segmentacja rynków zagranicznych* oraz po wysłuchaniu wykładu habilitacyjnego nt. Gender analysis jako narzędzie statystycznej oceny realizacji zasady równych szans kobiet i mężczyzn w państwach Unii Europejskiej (stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia)

Dr. Michałowi Żemle na podstawie monografii *Wartość dla klienta w procesie kształtowania konkurencyjności obszaru recepcji turystycznej* oraz po wysłuchaniu wykładu habilitacyjnego nt. „Kryzys gospodarczy a turystyka w Polsce i na świecie” (stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia)

Doktoraty uzyskali:

Wydział Nauk Ekonomicznych

Mgr Dominika Sylwia Brzęczek za pracę *Eksport w rozwoju województwa opolskiego*, promotor prof. dr hab. Jerzy Rymarczyk

Mgr Stefan Eisner za pracę *Ocena polityki antykryzysowej kanclerza Rzeszy Heinricha Brüninga z punktu widzenia asymetrii informacji (Beurteilung der Antikrisenpolitik des Reichskanzlers Heinrich Brüning aus der Sicht der Informationsasymmetrie)*, promotor prof. dr hab. Jerzy Rymarczyk

Mgr Małgorzata Galecka za pracę *Budżet wojewody jako narzędzie polityki regionalnej w zdecentralizowanym systemie finansów publicznych*, promotor prof. dr hab. Leszek Patrzalek

Mgr Katarzyna Maria Grzesik za pracę *Programy rozwoju przywódców w praktyce polskich przedsiębiorstw*, promotor dr hab. Grażyna Osbert-Pociecha, prof. UE

Mgr Szymon Stanisław Kłopotcki za pracę *Współpraca przedsiębiorstw w klastrze meblarskim*, promotor prof. dr hab. Jan Lichtarski

Mgr Emilia Konopska-Struś za pracę *Ekonomiczne i społeczne warunki funkcjonowania rzemiosła w procesie transformacji systemowej na przykładzie Wrocławia*, promotor dr hab. Jędrzej Chumiński, prof. UE

Mgr inż. Aleksander Ładyś za pracę *Rozwój sektora technologii informacyjnych i komunikacyjnych w Federacji Rosyjskiej*, promotor dr hab. Marian Jasiukiewicz, prof. UE

Mgr Emil Łobodziński za pracę *Czynniki rozwoju rynku funduszy inwestycyjnych typu hedge w Polsce*, promotor dr hab. Marek Łyszczak, prof. UE

Mgr Barbara Natalia Mróz-Gorgoń za pracę *Zarządzanie marką sieci franczyzowych w kontekście tworzenia jej wizerunku*, promotor prof. dr hab. Aniela Styś

Mgr Emilia Nassalska za pracę *Przeciwdziałanie ubóstwu*

kobiet w Polsce w okresie przekształceń systemowych na przykładzie działalności społecznej kościoła katolickiego, promotor dr hab. Olga Kowalczyk, prof. UE

Mgr Joanna Dominika Radomska za pracę *Partycypacja pracowników w procesie zarządzania strategicznego*, promotor dr hab. Andrzej Kaleta, prof. UE

Mgr Mirosława Barbara Skalik za pracę *Wykorzystanie instrumentów marketingowych w zarządzaniu otwartymi funduszami emerytalnymi*, promotor prof. dr hab. Aniela Styś

Mgr Henryk Szymański za pracę *Gospodarowanie potencjałem pracy przedsiębiorstwa z wykorzystaniem konsultingu zarządczego*, promotor dr hab. Grażyna Osbert-Pociecha, prof. UE

Mgr Patrycja Wolska za pracę *Globalne uwarunkowania oraz wpływ europejskiej polityki redukcji emisji CO₂ na polski sektor elektroenergetyczny*, promotor prof. dr hab. Jerzy Rymarczyk

Mgr Anna Zięba za pracę *Zastosowanie modeli cech ukrytych do analizy stresorów społeczno-ekonomicznych*, promotor dr hab. Mariusz Czekala, prof. UE

Wydział Zarządzania, Informatyki i Finansów

Mgr Marcin Hernes za pracę *Metody consensu w rozwiązywaniu konfliktów wiedzy w wieloagentowym systemie wspomagania decyzji*, promotor dr hab. Jadwiga Sobieska-Karpińska, prof. UE

Mgr Mariola Przesdzink-Winnik za pracę *Transformacja bilansu oraz rachunku zysków i strat sporządzonych zgodnie z polskim prawem bilansowym na potrzeby sprawozdawczości amerykańskiej*, promotor prof. dr hab. Edward Nowak

Mgr Danuta Seretna-Salamaj za pracę *Dynamiczne zarządzanie strukturą przedsiębiorstwa*, promotor dr hab. Zofia Wilimowska, prof. PW

Profesor Andrzej Baborski

słów kilka w dziesięć lat po śmierci

10 listopada 2011 r. przypadła 10-ta rocznica śmierci Profesora Andrzeja Baborskiego, Rektora naszej uczelni w latach 1993-1999, osoby bardzo zasłużonej dla uczelni, regionu i kraju. Katedra Systemów Sztucznej Inteligencji zorganizowała 29 listopada 2011 r. w sali Rady Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów seminarium poświęcone działalności Profesora. Na spotkanie wspomnieniowe przybyli przedstawiciele kierownictwa uczelni, wieloletni współpracownicy prof. Andrzeja Baborskiego, osoby które miały szczęście spotkać Profesora na swojej życiowej drodze. Przypominano sylwetkę naukową Profesora Andrzeja Baborskiego, mówiono o Jego pasjach, umiejętnościach organizacyjnych, o działalności związkowej. W uroczystym spotkaniu udział wzięła Pani Bożena Baborska z córką i zięciem.

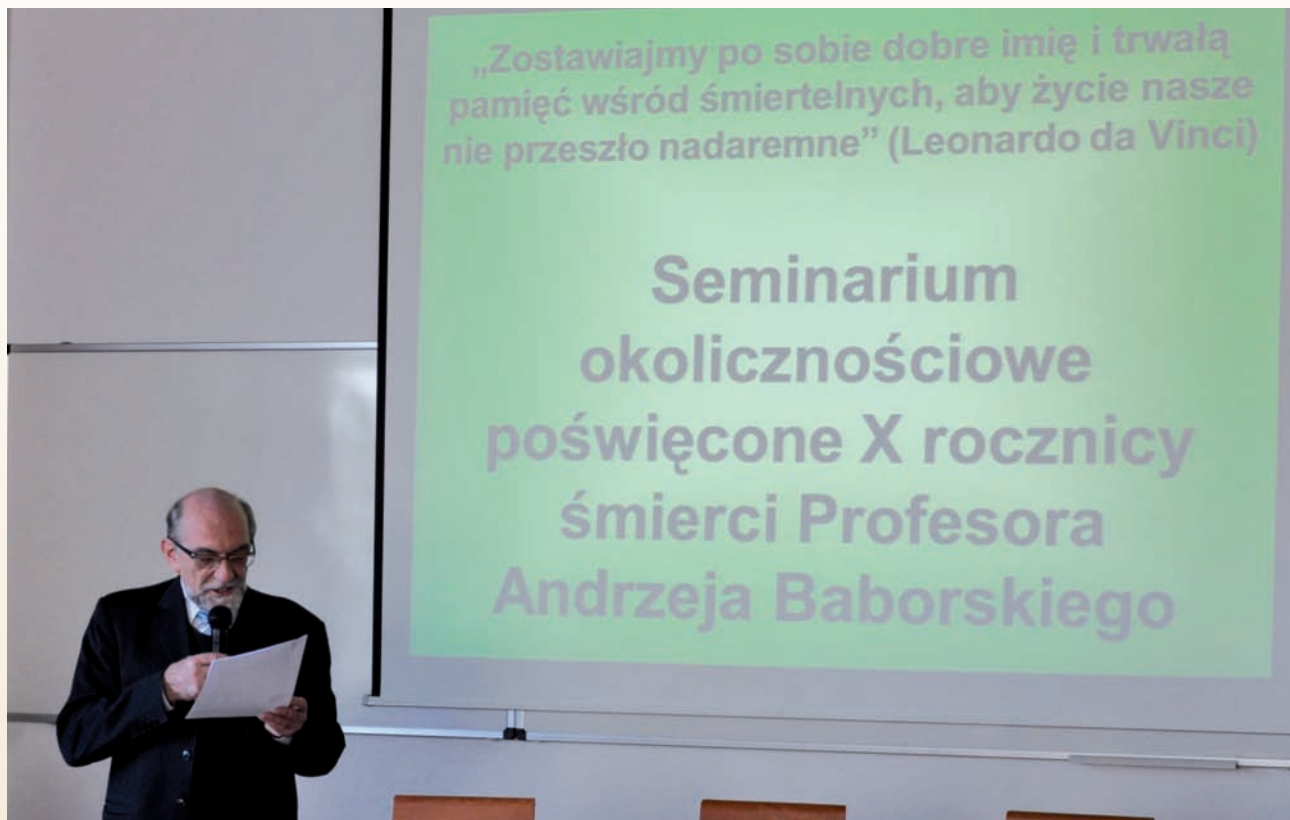
Spotkanie poprzedziła uroczystość nadania imienia drzewu zasadzonemu 18 lat temu przez prof. Andrzeja Baborskiego. Rektor prof. Bogusław Fiedor zawiesił na drzewie tabliczkę z nazwą „Dąb Andrzej”.

Poniżej zamieszczamy tekst wystąpienia prof. Bogusława Fiedora na seminarium wspomnieniowym.

Dziesięć lat temu żegnaliśmy prof. Andrzeja Baborskiego, człowieka hojnie obdarowanego przez Stwórcę wieloma talentami. Nie zmarnował żadnego. Był uczonym, profesorem, rektorem, fotografem, społecznikiem, poliglotą, poetą. Pisał o sobie „...jestem łazik, kierowca, kolarz, ogrodnik, rektor, dekarz i stolarz...”, potrafił też „...wyrwać gwoździe, zrobić ratafię i z torebek Knorra zupę ugotować”. Pięknie przystaje do Niego biblijna przypowieść o sługach, którym Pan dał odpowiednio 10 talentów, 5 talentów i 1 talent. Nagrodzeni zostali przez niego ci dwaj pierwsi, za to, że talenty pomnożyli, ku pożytkowi i swemu, i swego pana. Ten zaś, który ten talent jedynie zachował, a nie pomnożył,

został za swoją gnuśność ukarany. Andrzej Baborski, całym swoim przedwcześnie zakończonym życiem, dowodzi, że talenty od Stwórcy nie tylko otrzymał i ich nie zmarnował, ale wręcz pomnożył. Wielu tu zgromadzonych miało sposobność być tego pomnożenia beneficjentami. Zachowujemy to w naszej wdzięcznej pamięci.

W czasach wszechobecnej i graniczącej czasami z absurdem specjalizacji, pozostawał prof. Andrzej Baborski – będąc wybitnym specjalistą w swojej dyscyplinie i specjalności – prawdziwym człowiekiem Renesansu. Był też osobą o wielkim i – powiedziałbym – eleganckim poczuciu humoru. Miał również w obfitości cechę tak rzadką u ludzi odnoszących sukcesy życiowe i zawodowe, jaką jest autentyczny dystans do samego siebie. W sposób naturalny

Profesor Mieczysław Owoc

znajdował też dobre słowo i radę dla drugiego człowieka. Kontrapunktem dla „poważnego” życia uczzonego była dla Niego poezja. Pisał w jednym z wierszy:

Nie zabraknie nam inwencji

My świat zdobywamy

Bo prócz swej inteligencji

Jeszcze sztuczną mamy!

Pomimo wielu osiągnięć naukowych, pełnionych ważnych funkcji i związanych z tym zaszczytów, nie znosił pompy. Cenił skromność właściwą ludziom dobrym i wielkim. Nie wiem, czy znał maksymę „Człowiek bez wad nie ma wielu zalet”, ale na pewno była Mu ona intuicyjnie bliska. W wierszu „Pean uniwersalny” pisał:

Natchnione twoje jamby i aleksandryny

Wycisną łzę wzruszenia chłopaka/dziewczyny

Twe rzeźby najpiękniejsze z marmuru/tektury

Pozwalają ci patrzeć na niegodnych z góry

Pióro niegodne ciebie twe walory kreśli

O wielki mój/o wielka – niepotrzebne skreślić.

Profesor Baborski był stałym bywalcem salonu prof. Dudka, obecnie, po śmierci jego założyciela, funkcjonującego pod nazwą Salonu im. Profesora Józefa Dudka. Będąc przewodniczącym Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, obejmującego teraz również uczelnie akademickie Zielonej Góry i Częstochowy, postanowił wyróżnić gospodarza salonu coroczną nagrodą tegoż Kolegium za integrację środowiska akademickiego. Rektorzy tradycyjnie chcieli wręczyć laureatowi obraz, ale profesor Baborski powiedział, że bardziej niż obraz przyda się profesorowi Dudkowi porządny fotel. I Nagrodą Kolegium Rektorów

był właśnie fotel. „W życiu wielu z nas nagle pojawia się chwila szaleństwa i zaczynamy robić rzeczy, których nikt od nas nie wymaga” – mówił podczas wręczenia tej nagrody rektor Andrzej Baborski.

Ci, którzy mieli szczęście obcować z Andrzejem Baborskim na co dzień, mogliby przytoczyć wiele anegdot z życia swojego mistrza i przyjaciela, świadczących o odrobinie pozytywnie rozumianego szaleństwa, będącego odreagowaniem statecznego życia naukowca. Innym pozostają Jego wiersze. W jednym z nich, zatytułowanym „Dwudziestowieczni”, obok poważnych tez o wpływaniu na losy świata, wspomina Andrzej Baborski ze sztubackim błyskiem w oku:

Kto lepiej poznał radość życia,

Ściągając z dziewcząt fatalaszki,

Ciekawe były to odkrycia,

Pamiętne były to igraszki.

Wnikliwy biograf odnotuje w tym miejscu rzecz poważną, a mianowicie młodzieńczą predylekcję do badań i odkryć przyszłego profesora. Lecz może lepiej odkryć w tym kontekście prawdziwego i kochającego życie człowieka...

Tych kilka słów wspomnień rozpocząłem stwierdzeniem „Dziesięć lat temu żegnaliśmy prof. Andrzeja Baborskiego”. A przecież żegna się kogoś, kto odchodzi. Nasze dzisiejsze spotkanie świadczy, że Profesor żyje pośród nas w tym, co po sobie zostawił: w swoich książkach i artykułach naukowych, fotografiach zdobiących ściany uczelni, wierszach, do których z ciepłym uśmiechem wracamy, żyje w murach tej uczelni, która tyle mu zawdzięcza i wreszcie żyje w pamięci ludzi – jego przyjaciół, współpracowników, uczniów.

Parafrazując powiedzenie Leonarda da Vinci: Profesor Andrzej Baborski zostawił po sobie dobre imię i trwałą pamięć wśród śmiertelnych. Jego życie nie przeszło nadaremnie.

Szanowni Państwo, nie mając takiego talentu literackiego jak Andrzej Baborski, jako post scriptum odważę się jednak Państwu przedstawić krótki wiersz, który z okazji dzisiejszej pięknej uroczystości wczoraj wieczorem popełniłem:

*Już wkrótce Andrzejki
Niech przypomną Ciebie
Żeś był Rektor wielki
Przyjaciół w potrzebie.
Żał żeś już w zaświatach
Boskie to zrządzenie,
Lecz po tylu latach
Trwa w nas Twe wspomnienie.*

PERSONALIA

Dąb zasadzony przed budynkiem „O” 18 lat temu ręką prof. Andrzeja Baborskiego uzyskał Jego imię

Profesor Stanisław Kielczewski

wspomnienie

1930-2011

30 września 2011 r. uczestniczyliśmy w ostatniej drodze Pana Profesora Stanisława Kielczewskiego, Honorowego Profesora Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, uczelni, z którą był związany od 1949 roku.

W tym dniu odbyło się specjalne posiedzenie Senatu poświęcone pamięci Pana Profesora. O dorobku naukowym i aktywności zawodowej mówił rektor prof. Andrzej Gospodarowicz. O osobowości Pana Profesora Kielczewskiego, o wielkim oddziaływaniu na pracowników Katedry, którą stworzył, z wielkim wzruszeniem mówił uczeń Pana Profesora prof. Andrzej Kaleta. Wspomnieniem o Profesorze podzielił się także prof. Zdzisław Knecht. W posiedzeniu uczestniczył również syn prof. Hiroyuki Itamiego, z którym w latach dziewięćdziesiątych współpracował prof. Kielczewski. Była także rodzina Pana Profesora oraz licznie przybyli współpracownicy, uczniowie i przyjaciele Profesora Kielczewskiego.

Stanisław Kielczewski był studentem Wyższej Szkoły Handlowej oraz absolwentem Wyższej Szkoły Ekonomicznej (1955) i Uniwersytetu Wrocławskiego (Wydział Prawa). Karierę naukową związał z naszą uczelnią: był asystentem (od 1953 r.); stopień doktora uzyskał w 1964 r.; dr. hab. w 1984 r.; prof. w 1990 r.; Kierował Zakładem Ekono-

miki Przemysłu, Zakładem Programowania Rozwoju Przemysłu (1970-1974), Katedrą Zarządzania Strategicznego (1994-2002), którą stworzył.

Profesor Stanisław Kielczewski aktywnie uczestniczył w przemianach ustrojowych. Był doradcą ekonomicznym Zarządu Regionu Dolnośląskiego „Solidarność” (1980-1981), delegatem Zarządu Regionu na I Krajowy Zjazd „Solidarności”, doradcą wojewody wrocławskiego (1989-1992), doradcą prezesa Banku Zachodniego (1994-1999), członkiem rad nadzorczych firm krajowych i zagranicznych.

Profesor Kielczewski ma w dorobku ponad 150 publikacji naukowych i 9 książek, w tym publikacje dotyczące oceny polskiej transformacji systemowej. Zainteresowania

naukowe były bardzo szerokie, ale koncentrowały się na problematyce kształtowania przyszłości w wymiarze mikro-, mezo- i makroekonomicznym. Nowatorskie podejście metodyczne sprawiało, że prace miały pionierski charakter. Profesor w swoich pracach proponował nowatorskie hipotezy i rozwiązania wzbogacając wiedzę. Profesor Stanisław Kielczewski był twórcą polskiej szkoły pn. *Strategie rozwojowe władz publicznych i organizacji gospodarczych opracowywane i monitorowane w logice Quality of Life (jakości życia) i respektujące zasadę kompatybilności ich celów rozwojowych*.

Wypromował 9 doktorów i ok. 2300 magistrów.

Uhonorowany Złotym Krzyżem Zasługi i Orderem Odrodzenia Polski Polonia Restituta.

Wystąpienie Profesora Zdzisława Knechta na okolicznościowym posiedzeniu Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu poświęconym pamięci Profesora Stanisława Kielczewskiego

Profesor od 2003 r. pracował, najpierw na drugim etacie – równoległe z działalnością w macierzystej uczelni Uniwersytecie Ekonomicznym – a później na pierwszym, w Wyższej Szkole Zarządzania „Edukacja” we Wrocławiu. Był osobą niezwykle cenioną. Posiadł gruntowne wykształcenie, ukończył dwa fakultety: był ekonomistą, ale też prawnikiem – ukończył prawo na Uniwersytecie Wrocławskim. Odbił wiele staży naukowych na uniwersytetach zagranicznych. Był też kandydatem na przedstawiciela Polski do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali we Włoszech jako ekspert ds. węgla brunatnego. Te doświadczenia z praktyki oraz bogata osobowość naukowa były nieocenionym walorem Profesora, szczególnie przydatnym w szkole umacniającej się od kilkunastu lat na dolnośląskim rynku edukacyjnym.

Sądzę, że odszedł ostatni spośród pierwszych wrocławskich humanistów w zarządzaniu, uczeń i kontynuator idei rozpoczętej przez prof. Krzysztofa Jeżowskiego, rozwijanej przez profesorów: Józefa Kaletę, Bera Hausa, Bolesława Werstego i innych. Kontynuowanej przez całą plejadę znanych naukowców zajmujących się zarządzaniem, licznie obecnych na dzisiejszym jakże smutnym spotkaniu. Profesor Kielczewski to uczony i społecznik. Dorobek naukowy wyraźnie charakteryzuje poglądy i specyficzne zainteresowania Profesora. Był to problem kształtowania procesów rozwojowych w triadzie kompatybilności celów

rozwojowych: władz publicznych – organizacji gospodarczych – obywateli.

Warto podkreślić, że Profesor dbał o dorobek publikacyjny obu uczelni. Głównie dla Uniwersytetu Ekonomicznego, ale jako człowiek odpowiedzialny i konsekwentny publikował i afiliował prace satysfakcjonujące kierownictwo Wyższej Szkoły Zarządzania „Edukacja”.

Stale wyrażał ogromną, gruntowną i kompetentną troskę o losy rodzimej transformacji, odzwierciedlają ją liczne, krytyczne, ale konstruktywne publikacje, jak np.:

„Współdziałanie strategiczne – niewykorzystana szansa polskiej transformacji systemowej”.

„Gospodarka Polski dziś a szanse rywalizacji międzynarodowej”.

„Strategiczna równowaga społeczno-gospodarcza warunkiem stabilnego rozwoju Polski”.

„Dekada transformacji minęła, problemy, wątpliwości i niepokoje pozostały”. Referat w salonie Profesora Dudka, Wrocław 1999.

„Odpowiedzialność społeczna przedsiębiorstwa – wyzwaniem XXI wieku”.

„Inicjatywa strategiczna władz lokalnych warunkiem wzrostu konkurencyjności regionu”.

„Spór o demokrację”. Miesięcznik „Odra”, grudzień 2002. Inną, cenną pozycją była praca zbiorowa: S. Kielczewski, L. Jakubów, M. Noga: „Cele rozwojowe władz publicznych i organizacji gospodarczych: kompatybilność czy konflikt”. Wyd. AE, Wrocław 2004, a także praca „System demokratyczny wyznacznikiem roli rynku i polityki gospodarczej”. Warto wspomnieć, że kilkakrotnie spotykał się z prezydentem Wrocławia Rafałem Dutkiewiczem podczas

omawiania kwestii opracowania koncepcji: „Strategia rozwoju aglomeracji wrocławskiej”. Na realizację zabrakło środków, ale pozostawił zarys tej koncepcji!

Moim zdaniem najważniejsze w kontekście troski o transformację przemysłu, refleksje i uwagi Profesor Kielczewski zebrał w publikacji pt. „Strategiczna ocena polskiej transformacji”, WSZ „Edukacja” Wrocław 2004.

Ważnym wydarzeniem był udział Profesora w VIII Kongresie Ekonomistów Polskich, gdzie wygłosił referat pn.: „Nauki ekonomiczne są warunkiem realizacji celów rozwojowych w systemie demokratycznym, ale nie powinny pretendować do ich zawłaszczania”, opublikowany również w periodyku: „Gospodarka – Rynek – Edukacja” wydawanym przez Wyższą Szkołę Zarządzania „Edukacja”. Referat na kongres dyskutowany był na zebraniach Katedry Zarządzania naszej szkoły, zaowocował sylabusem i тезami wykładu do wyboru „Zarządzanie strategiczne a warunki życia”.

W ubiegłym semestrze Profesor poprosił o urlop zdrowotny. Nie zdążyliśmy wysłuchać niewątpliwego myśliciela, Jego refleksji, uwag i propozycji. Dobrze, że chociaż przez blisko 10 lat był z nami.

Odszedł od nas człowiek o ogromnej wiedzy i autorytecie naukowym, szanowany i ceniony nauczyciel akademicki, wspaniały pedagog, wychowawca i przyjaciel młodzieży akademickiej, za swoje zasługi dla Almae Matris wyróżniony godnością Profesora Honorowego Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

W minionym roku akademickim odeszli na zawsze z naszego akademickiego grona:

Gizela Adamczewska
Stefania Culic
Stanisława Cwenar
Dr Wojciech Domiński
Janina Galebmba
Krystyna Gałwa
Profesor Ber Haus
Profesor Stanisław Kielczewski
Profesor Jerzy Kociszewski

Zdzisław Kubski
Marzena Kulińska (studentka)
Ryszard Miketko
Profesor Danuta Misińska
Józef Nowacki
Helena Pruszkowska
Wincenty Rawecki
Grzegorz Rolak (student)
Jadwiga Wojtowicz

Z żalem zawiadamiamy, że 16 listopada 2011 zmarł nagle nasz
Kolega i Przyjaciel Andrzej Świć, Redaktor Naczelny
„Forum Akademickiego”, Prezes Akademickiej Oficyny Wydawniczej.
Wyrazy głębokiego żalu i współczucia
Rodzinie Andrzeja oraz Redakcji „Forum Akademickiego”
składa redakcja czsopisma „Portal”.